

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	na dom dostavljen:	na dom dostavljen:
celo leto naprej K 24—	celo leto naprej K 22—	
pol leta 12—	pol leta 11—	
četrt leta 6—	četrt leta 5—	
na mesec 2—	na mesec 1—	

Dopis naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo.) telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zvečer izvenredno nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin.

Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej K 25—	celo leto naprej K 30—
pol leta 13—	za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta 6—50	celo leto naprej K 35—
na mesec 2—30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 35.

Ljuti artiljerijski boji ob Soči.

ODBITI ITALIJANSKI NAPADI PRI REDIPUGLIJ.

Dunaj, 13. julija. (Kor. urad.) Uradno razglasa:

Na primorski fronti so se vršili včeraj mestoma ljuti artiljerijski boji. Napad več italijanskih pehotnih polkov pri Redipugliji je bil zavrnjen. Položaj v korščem in tirolskem območju je neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Nadvojvoda Evgen o naših južnih četah.

Vrhovni poveljnik nadvojvoda Evgen je sprejel nekega nemškega časnikarja, kateremu je pripovedoval o naših uspehih ob Soči ter o težkočah boja na južnopoljski fronti. Poudarjal je, da se borijo naše čete na tej fronti s tako požrtvovalnostjo, da se zdi, da jim ni nič pretežnega, nič nemogočega. Vsak izmed tisočev naših vojakov se čuti vsled izdajstva naše dosedanje zavezniče osebno žaljenega in bi se rad takorekoč osebno maščeval.

Nadvojvoda je nadalje poudarjal, da se oglašja vsak dan veliko število prostovoljcev iz Nemčije, zlasti pa iz Avstrije, predvsem iz Tirolske, ki hočejo v boj proti Italijanom. Silno ogorčenje proti Italiji dokazuje globoko mravnstveno čustvo naših narodov.

Italijanske izgube ob Soči.

Ženevska »Tribuna« ceni italijanske izgube ob Soči na 80.000 mož.

Boji zrakoplovcev na južni fronti.

Kakor poroča »Berliner Tagbl.« iz vojnega poročevalskega stana, so opazovali vojniki nad Trstom velikanski italijanski aeroplan, v katerem so sedeli 4 letalci. Časnikarji še niso mogli ugotoviti, ali je to res, domnevajo pa, da so zamenjali vojniki aeroplan z zrakoplovom. — Zadnji čas se je pojavljal nad Doberdobsko

planoto navadno ponoči velik zrakoplov, ki je bombardiral naše artiljerijske pozicije pri Zagraju. Ob izlivu Soče imajo Italijani tri privezane zrakoplove tipa Parseval - Siegesfeld. Naši šrapneli so enega teh ptičev zbili. — Italijani so se prvi čas pogosto in predrzno pojavljali s svojimi letali tik nad našimi pozicijami, sedaj pa so postali že mnogo opreznosti — skušnja jih je izučila. Silno zanimivo je delovanje avijatikov v visokem gorovju. Naši letalci se morajo tam dvigati nad 3000 metrov visoko, da dobe pregled čez italijanske pozicije. Na Jadranskem morju vrše strašno službo hidroplani. Naši hidroplani so že pokazali, kaj znajo, bili so v Benetkah in drugod na italijanski obali ter so pokončali »Citta di Ferrara«.

Avstrijski letalci bombardirali Krmin.

»Secolo« javlja, da je neki avstrijski letalec bombardiral Krmin ter navzlic ostremu obstreljevanju nepoškodovan odplul.

Zakaj je odšel general Porro v Pariz.

Iz Luga na poročajo: General Porro je odšel v Pariz, da uredi s francoskimi merodajnimi krogi vprašanje italijanske intervencije pri Dardanelah. Prvotno bi morala Italija poslati svoje čete tudi na francosko bojišče in pred Dardanele. Tej obveznosti se je izognila, trdeč, da mora predvsem prebiti gorisko fronto ter udariti na Ljubljano, Gradec in Dunaj (!) Ko pa so se italijanski navalni ob Soči ponesrečili, je začela ententa zopet siliti, da naj pošlje Italija čete pred Dardanele, katerih forriranje se zdi francoskim in ruskim krogom najvažnejša vojaška naloga zavezniških armad. Cadorna se temu še vedno ustavlja in general Porro je šel v Pariz, da pomiri zavezničke in jih pridobi za to, da bo Italija nastopila na ostalih bojiščih šele pozneje.

Italijani v Egejskem morju.

»Lokalanzeiger« javlja iz Rima: Veliko italijansko brodovje je zbrano

v Egejskem morju. Nahajalo se je na potu pred Dardanele, toda bilo je v zadnjem hipu zopet odpoklicano.

Flotilja torpednih rušilcev je prispejala na Kr. Poveljnik se je zavezal, da odpluje zopet tekem 24. ur.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

Dne 10. julija 1915. V Val Daone sovražnik neprenehoma nadaljuje svoje napade. Močni infanterijski oddelki, ki jih je podpirala artiljerija, so poskušali 9. t. m. nenadoma napasti naše pozicije pri Malga Leno, kar pa se je popolnoma ponesrečilo. Nasprotno pa se je posrečilo nekemu našemu infanterijskemu oddelku priti v dolino Terragualo, vzhodno od Rovereta, pri Malga Sarta in Costa Bella do pozicij ter se jih z nepričakovanim napadom polastili. Pri zgornjem Cordevole sta bila v noči na 9. t. m. zaporedoma odbita dva močna sovražna napada, ki sta bila namenjena proti naši poziciji pri začetku doline pri Franzji (severno od Andraza). Naši alpinci so iznenadili, ko so pogumno zlezli na Monte Tofano, v Val Travenanzes (severno od Cortine) zakopane sovražne čete, zavzeli pozicije ter vjeli 20 sovražnikov. V soškem odseku so pričele delovati številne sovražne baterije srednjega kalibra, toda naša artiljerija jih je obstreljevala z vedno večjim uspehom. V noči na 9. t. m. smo takoj odbili opetovane ostre napade proti pozicijam na kratki planoti, ki smo jih ravnokar osvojili.

DROBNE VESTI IZ ITALIJE.

V Aviglianu v Piemontu je aretirala policija več oseb radi namernega atentata na tamkaj. tovarno za dinamit. Dve osebi je zaprla radi špijanže.

S posebnim dekretom kralj. namestnika je bil ustanovljen »municipijski odsek«, kateremu načeluje ministrski predsednik. Municipijski odsek bo skrbel za organizacijo izdelovanja vojnega materiala. Posle bo vodil posebni »državni tajnik za orožje in municijo«. To mesto je bilo poverjeno generalu Delolleo. Sedanja zaloga zadostuje, kakor pravi neko uradno poročilo, za 8 do 9 mesecev.

Vest, da je imenovan Barzilai za ministra »terre irredente«, dosedaj še ni potrjena.

Vojna z Rusijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 13. julija. (Kor. urad.)

Uradno razglasa:

Splošni položaj na ruskem bojišču neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 13. julija. (Kor. urad.)

Vzhodno in južnovzhodno bojišče.

Položaj je neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

POLOŽAJ NA SEVERNEM BOJIŠČU.

Iz vojnoporočevalskega stana javljajo: Po velikih dogodkih zadnjih tednov, nas sedaj nekaj dni trajajoči prestanek v operacijah ne sme presenetiti. Dolgo to najbrže ne bo trajalo in pričakovati je velikih bojev. Na ruskem operacijskem bojišču je sovražniku pri njegovi protiofenzivi zmanjkalo sapa, kar je po težkih njegovih porazih razumljivo. Rusko vodstvo ima navado, da prav po uničevalnih porazih z ostanki svojih moči organizira »presenetljiv« odpor, ki je pa le preračunjen na to, da spravi javnost v zmotno in povzroči napadna sklepanja. Brez dvoma je, da je naše vodstvo prav precenilo zadnji ruski napor; če se je naše vodstvo za sedaj zadovoljilo s tem, da je ohranilo zavojevane pozicije, so bili za to merodajni ne le operativni, ampak tudi administrativni nagibi, namreč potreba, da se uredi aparat za fronto, ki preskrbuje armado z vsemi njenimi potrebščinami. Pri zasledovanju Rusov so naše armade prišle z zapadnimi krili 50, z vzhodnimi krili pa 100 kilometrov daleč v sovražnikovo deželo. Nobena železnica jih ne veže z ozadjem. Vojaške železnice se morajo zdaj šele zgraditi. Tudi sicer je za fronto 4. in 11. armade dovolj dela, saj je namen, zavojevane pokrajine tako urediti, da

bodo nam služile, in zasedeno ozemlje še razširiti.

Rusi v Bukovini.

Dunaj, 14. julija. (Kor. urad.) Iz vojnega tiskovnega urada poročajo: Uradna poročila iz Šipenica v Bukovini javljajo, da so tam Rusi storili nasilnosti, ki so posmeh vojnega prava. Tako so brez vzroka požgali hišo grško-orientalskega župnika Mikitowicza. 80letni župnik je moral s svojo rodino deset dni pod milim nebom prenočevati. Hiša in gospodarska poslopja rodine Wasilko, 130 kmetskkih hiš in več kakor 300 kmetskkih gospodarskih poslopj je bilo tudi požganih. S silo in grdim ravnanjem so Rusi preprečili, da bi bilo kmečko prebivalstvo svoje imetje, zlasti živino, rešilo iz gorečih objektov. Grško-orientalno župnišče v Bredoku so Rusi opustošili in vse pohištvo odpeljali.

Pomanjkanje municije pri Rusih.

»Kölnische Zeitung« javlja, da je vojni poročevalec Bass iz Amerike, ki je bil na ruski fronti, sporočil ameriškim listom, da manjka Rusom municije in orožja. Bass je videl vojaške oddelke, ki so si morali pomagati z orožjem in z municijo padlih vojakov; videl je tudi za fronto oddelek 5000 mož, ki je čakal na to, da dobi orožje in municijo padlih in ranjenih vojakov.

RUSKO URADNO POROČILO.

Iz vojnoporočevalskega stana poroča kor. urad: Ruski generalni štab razglasa: V okolici Šavel, zapadno od Njemen, ob narevski fronti in levo od Visle se ni dogodilo ničesar važnejšega. Na Bobru je poskusil sovražnik pod Osoviecom pri vasi Brestowo napraviti most. Naša artiljerija pa je porušila most, katerega ostanke so naše patrulje razbile. V dolini Pisze smo se polastili nekega sovražnega letala. V odseku Jednorozec - Praszysz so se vršili živahni artiljerijski boji. V smeri proti Bolyomwu pri vasi Humin se sovražnik, ki nas je napadal s pomočjo strupenih plinov, ni posrečilo napre-

LISTEK.

Kadar usoda zažiga kresove . . .

Hasan-Aginica.

Dan se vrsti za dnevom, noč za nočjo, kakor da bi ne bila vojska. Tudi kresni večer je prošel neopazno, kakor bi ga ne bilo. Zastonj smo iskali tiste čarobne poezije, ki so je bili polni kresni večeri drugih let. Šrapnel in granata sta zagospodovala v svoji grozni realnosti ter spodila kresne duhove, ki so nam druga leta iz vsakega lističa, iz vsakega cveta in iz najmanjše bilke šepetali kresne bajke. Letos so se skrila ta čudovita bitja, ker je prišel nekdo, tako mogočen in silen, da se ob njegovi koraku ruši svet. Morda pa so zbežala za vedno . . . ?

Kresna noč nad bojiščem. Tema vsepovsod. Nikjer najmanjše svetlobne pike. Se nebo, temnomodro, južno nebo, je obilo le z diskretno svetlobo in prekrito z prozornimi belkastimi oblaki. Drobne zvezde se komaj razločijo. Motna luna otožno razsvetljuje bojno polje. Njena blesta svetloba se v trdno zgrajenih, dobro kritih strelskih jarkih boji sluti nego vidi. Moški počivajo. Puška sloni

ob steni tako, da jo je mogoče vsak trenotek zgrabiti in nameriti skozi majhno, polokroglo odprtino — okno — strelskega jarka. Dobro bi se počivalo v ozki betonirani sobici na kupu slame, če bi bil človek siguran, da more breskbrno zaspati par ur. Mirno je na obeh frontah. Dan je bil dvojno vroč. Oj, solnce našega juga pali. Vojaki klonijo trudne glave. Spanec je zatisnil oči in objel izmučene ude. Ali kako nemirno je to spanje! Mučijo jih sanje o doživeli grozni istinitosti. Eden kriči v spanju, drugi brez vsake zveze mrmra različne besede o vojski, domu, ženi, otrocih, ognju, konjih; ta prestrašeno razklopi oči, skoči kakor zbesnel pokonci in zgrabi za puško, a še tisti hip se zopet zgrudi v moreče sanje; oni maha z rokami kakor bi sekal laške glave. Tako silno vihti skrceno pest, da sam sebe zbudi.

Vsi ne spe, dasi so izmučeni do smrti. Eden napol sloni ob »oknu« in gleda v zelenkastoserbrno noč. Lepe in lahke misli so se mu zapletle v mozgane, da je skoro pozabil, da stoji v strelskem jarku pred sovražnikom.

Vse je tiho in mirno kakor bi stal na pragu domače hiše daleč od kraljestva vojske. Le od zahoda se sliši rahlo šumljanje Soče.

Drobna zelenkasta lučka mu prileti nasproti. Kresnica.

Toplo je vojaku pri srcu. Zamisli se nazaj v lepe trenutke in je srečen. Trudne poteze na obrazu se ublažijo, v kotu ustnic mu zaigra smehljaj.

»Ali spiš, prijatelj?«

Prijetne misli izginejo. Zdrzne se, kakor če bi mu mokra roka potegnila preko čela. Bojni tovariš stoji poleg njega.

»Ne spim. Ne morem.«

»Tudi jaz ne morem. Kresna noč je in meni je tako svečano pri srcu.«

Oko se poglobi v očesu, stisneta si roke. Nikdar se nista videla v življenju, nikdar poznala. V boju sta si prijatelja.

»France.«

»Ivan.«

»Moje misli so bile v domovini pri dragih. In ti, Ivan?«

»Deset mesecev sem že v vojski. Bil sem že na severu v Galiciji in v Karpatih in sem stal več mesecev neprestano v toči krogel. Bil sem ranjen. Videl sem umirati na stotine vojnih tovarišev. Poizkusil sem vročino in mraz, lakoto in bolezen. Pa še nikdar mi ni bilo tako pri srcu kakor nočjo. To je smrt.«

»Ej, Ivan, če si bil deset mesecev korajžen, pa bi bil zdaj strahopeten.«

»Ne, France, strahopeten nisem in poguma mi ni zmanjkalo nikdar.

Toda zdaj slutim smrt. Kmalu, morda že jutri me boš pokopal.«

Ne bojim se smrti. Nekaj drugega je. Imam dekle. Moja je, jaz sem njen. Poslovila sva se nočjo v mislih. Imam pa tudi pismo zanjo. Pisal sem ga v vojski skozi deset mesecev. To je bilo moje razvedrilo in okrepčilo po večdnevnom klanju. Vse, kar je lepega in dobrega v meni, je v tem pismu. To naj ji bo v spomin name. Izroči ji ga, prosim te, prijatelj!«

»Rad! Toda saj se povrneš sam zdrav in živ k njej.«

»Nikdar, France. In bila bi žalostna, če bi odšel brez pozdrava.«

»Tudi jaz imam dekle, pa se še poslovil nisem od nje, ko sem odhajal v vojsko. Rada me ima in vem, da vedno misli na me.«

»Nisi storil prav, France. Njena zvesta ljubezen te bo spremljala in ščitila. In če bi ti smrt podala roko — kakor zdajle meni — bi ti bilo težko zaradi nje.«

Sikajoč žvižg je presekala tišino. Ni preteklo pol ure, pa so zagoreli kresovi na obeh frontah. Sto in sto kresnic je letalo v zraku, a njih svetloba ni bila zelena, temveč rdečkasta. Krogle so se sipale iz jarkov kakor bi padala toča. Grozovit tresk je pretresal ozračje. Bojni krik je odmeval od hribov. Granate in šrapneli so orali zemljo z bliskovito naglico in jo raznesli v višini in

na vse strani, kakor bi vsi pekleniški kopali s svojimi kopiti in bili z glavami.

Zjutraj je solnce posijalo v vsem svojem južnem žaru. Strahovito so se črtali ostanki nočnega boja v bleščeči svetlobi. Na bojišču je vladal mir.

France je iskal Ivana. Našel ga je napol sedečega, napol klečečega ob steni. Kri mu je curljala iz desne strani, z roko je pritiskal rano. France se je spomnil njunega pogovora pred par urami, težko mu je postalo. Pokleknil je k prijatelju in prisrčno zaklical: »Ivan! Ivan!«

Ranjenec je trudoma odprl oči in komaj vidno zganil desnico. Rad bi bil govoril, pa ni imel več toliko moči. Sunkoma in z veliko težavo je dihal besede: »Izroči! Ne pozabi tudi ti, France!«

»Ne bom pozabil.«

Osteklenelo oko je obviselo na njem. Ni se zrcalila v njem groza ali žalost, ampak sreča. France je segel na mesto, kjer je še vedno počivala zdaj že mrzla Ivanova roka. Našel je pismo. Bilo je preluknjano in okrvavljeno. Spravil ga je v drug ovitek.

Nekaj mehkega in dobrega se je zbudilo v njegovem srcu, ko je pokopal prijatelja . . .

dovati. Pod Lublinom se je razširila naša ofenziva vzdolž potoka Podlpe do nekega potoka južno od Bychawe. Sovražnik se še nadalje umika. Na nas zadržuje, se je ustavljal posebno trdovratno pri višini 118 južno od vasi Wilkolaz - Gorny. Število vjetnikov narašča na 15.000. Med Bychawo do zapadnega Buga se ni izvršila nobena operacija, izvzemši napad nekega nemškega polka pri vasi Maslomencha, ki smo ga odbili. Ob Bugu, ob Zloti Lipi in ob Dnjestru ni nobene spremembe. Naše patrulje so rekognoscirale ob celi fronti. Pri tem so vjele v zadnjih 24. urah par sto mož. Pri brezuspešnem napadu na vas Kupca ob Bugu je pustil sovražnik pred našo fronto okrog 500 mrtvih in ranjenih.

Poročilo gen. štaba z dne 11. jul.: Poročilo velikega generalnega štaba: Pri vasi Jednorozec se je vršil zvečer dne 8. julija ljut artiljerijski boj. Med Krasnikom in Vislo je postal boj ljutejši. Na levem bregu Visle so izpraznili Nemci v noči na 9. julij zadnje jarke, ki so jih nam bili odvzeli v bližini Humina. Svoje umikanje so krili z ljutim streljanjem. V okolici Lublina so se boji dne 9. julija nadaljevali. Južno od Urzedowa so se naše čete približale reki Wijurica. Sovražnik se drži tamkaj na višini 118 južno od Wilholaz - Gony ter je napadel ljuto z mnogostevilnimi rezervnimi četami vas Bystrico. Odbili smo vse napade ter ustavili tu boj ob 3. popoldne dne 9. julija z močnim protinapadom naših rezerv, ki so prisilile sovražnika, da se je v naglici in v neredu umaknil. Med Wieprzom in Bugom smo odbili na večer 8. julija in v nato sledeči noči sovražne napade v okolici vasi Grabovec in južno od Grubešova pri vasi Mieniany z lahkoto. Ob Bugu do Kamionke boj s puškami in artiljerijo. Pri Zloti Lipi je prešel sovražnik v noči na 9. julij pri vasi Korjov k napadu in prišel pri ponovnih naskokih do naših žičnih ovir, bil pa je vsakokrat vsled našega ognja in naših protinapadov odbit. Na ostalih frontah ni nobene spremembe.

(Rusko poročilo dokazuje le eno: da je »mogočna protiofenziva« že v svojih prvih početkih zamrla in prehaja bojna iniciativa zopet popolnoma v roke naših čet.)

Militarizacija Rusije.

Petrograški korespondent lista »Temps« poroča, da je izjavil predsednik dume Rodzianko nasproti moskovskim žurnalistom, da bo duma, ki se bo v kratkem sestala, določila direktive za celo deželo. Glavno delo dume bo tvorila militarizacija cele dežele. Rodzianko je izjavil, da so spremembe v kabinetu v celi deželi povzročile zadovoljnost. Korespondent nadalje poroča, da so komiteji za militarizacijo industrije v Moskvi že v četrtek pričeli s sejami, katerih so se udeležili tudi zastopniki celega industrijskega okraja.

Goremykin — Ščerbatov.

Iz Stockholma poročajo, da je med novim, liberalno mislečim ministrom notranjih del Ščerbatovom in med reakcionarnim ministrskim predsednikom Goremykinom nastal oster konflikt. Ščerbatov hoče, da se zahtevam dume prizna več vpliva v tej težki krizi, ki je nastala vsled slabe vojne položaja, dočim se Goremykin temu odločno ustavlja. Tudi postopanje novega ministra napram časopisu ne ugaia Goremykinu. Prišlo je med obema do hudega nastopa, vsled katerega je Goremykin ponudil carju svojo demisijsko. Car je demisijsko pač za sedaj odklonil, a v resnici je vendar zmagal Ščerbatov. Gotovo je, da Goremykin ne bo več član novega ministrstva. Zadnji neuspehi vojne so Goremykina ubili. Govori se, da so bili pogromi na Nemce v Moskvi delo Goremykina in Maklakova, ki sta hotela nastalo nevoljo obrniti na Nemce, da bi preprečila propadanje svoje veljave.

Ruski ministrski svet.

Berlinski listi javljajo: V Carskem Selu so neprestano posvetovalja ministrov, katerim predseduje car. Časopisi ne smejo o teh posvetovaljih ničesar poročati.

Ruska duma.

Listi javljajo, da je ruski ministrski svet odklonil predlog načelnikov strank, naj se duma skliče na dan 1. avgusta.

BALKANSKO BOJIŠČE.

Srbski letalci nad Petervaradinom in Novim Sadom.

»Pester Lloyd« javlja: V zadnjem času so napadli srbski francoski letalci ponovno Petervaradin in Novi Sad. V petek so skušali razdreti most čez Donayo; dve bombi ste padli v vodo, ena pa v Novi Sad, na neko skladišče starih sodov. Škoda seveda niso povzročili nobene.

Naši avijatikci so se dvignili ter pregnali Srbe.

Kolektivna nota v Nišu in Cetinju.

»Agence Havas« poroča: Francoski in angleški poslanik sta v Nišu in Cetinju izročila prijateljsko kolektivno noto v zadevi razdelitve Albanije.

Iz srbske skupščine.

Italijanski listi poročajo: Srbska skupščina je sprejela nove vojne kredite. Dva socialista sta glasovala proti.

V tajnih sejah razpravlja skupščina o predlogih, tičočih se ustanovitve nove Balkanske zveze. Ministrski predsednik Pasić konferira vsak dan z zastopniki četverozveze in nevtralnih balkanskih držav.

Srbski poslanik pri Vatikanu.

Rim, 13. julija. (Koresp. urad.) Papež je sprejel novega srbskega poslanika pri Vatikanu, Gavrilovića, v nastopni avdijenci.

ZAPADNO BOJIŠČE.

BOJI PRI SOUCHEZU.

Berlin, 13. julija. (Koresp. ur.) Wolfow urad poroča:

Veliki glavni stan, dne 13. julija. Francoski napad z ročnimi granatami pri sladkorni tovarni Souchez je bil odbit. V zvezi z naskokom na pokopališče, smo pomaknili svojo pozicijo v širini 600 metrov naprej ter vzeli tudi Cabaret Rouge, ki leži ob cesti v Arras. Število vjetnikov se je zvišalo na 3 častnike, 215 mož.

Različne poskuse sovražnih protinapadov smo obstreljevali; s tem smo preprečili, da bi jih izvršili.

Med rekama Maas in Mosel je razvil sovražnik živahno artiljerijsko delovanje. Štirikrat je napadel tekom večera in noči naše pozicije v Pretrskem gozdu. Napadi so se z velikimi izgubami pred našimi črtami v našem ognju zrušili.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zahodne fronte.

Pariški »Temps« poroča, da bodo generali Joffre, Pau in French skupno prepotovali vso francosko-angelsko fronto, da konstatirajo, kje se potrebujejo ojačenja.

DELO NEMŠKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

Iz Londona poročajo uradno z dne 13. julija: Amerikanska ladja »Normandy« je izkrcala v Liverpoolu 14 mož posadke ruske ladje »Lea«, ki je bila od nekega nemškega podmorskega čolna torpedirana na obali Pembroshira.

Iz Grimshya poroča Reuterjev urad z dne 13. julija: V Severnem morju je potopil včeraj neki podmorski čoln ribiški parnik »Hainton«. Posadka se je rešila.

Iz Londona poročajo z dne 13. julija: Danes so dospele v Lowestoft posadke ribiških parnikov »Merlin« in »Emerald«. Obe ladji ste bili poginane z bombami, ki so jih položile posadke nemških podmorskih čolnov na krov, v zrak.

DROBNE VESTI IZ ANGLIJE IN FRANCIJE.

Iz Londona poročajo z dne 12. julija: 200 liberalnih članov parlamenta je podpisalo neko adresno na lord Haldaneja, v kateri izrekajo svoje občudovanje za njegove usluge, ki jih je napravil deželi. Adresa se bo v sredo izročila Haldaneju.

Iz Londona poročajo z dne 13. julija: Zadnji seznám izgub vsebuje imena 156 častnikov in 2440 mož.

Iz Pretorije poročajo uradno z dne 13. julija: Številč vjetnikov pri predaji armade v nemški južno-zapadni Afriki znaša 304 častnike in 3293 mož. Plen znaša 37 poljskih topov in 22 strojnih pušk.

»Berliner Tageblatt« poroča iz Kodanja: Sir Henry Denzli, ki je pred kratkim napadel v parlamentu generala Dounopsa, je sedaj obrnil svoje napade zopet proti generalu in proti njegovim ministerialnim kolegom. V soboto se je vršil kabinetni svet, pri katerem je manjkal Lloyd George. Ob tej priliki se je del članov kabineta obrnil proti Lloyd Georgeju. Konflikt med Lloyd Georgejem in Kitchenerjem se vedno veča. Lord Kitchener je zahteval, da ostane general Dounops v službi. Če se tej zahtevi ne bo ustreglo, pomeni to, da bo Kitchener odstopil.

»Daily News« poroča iz Pariza: Do sedaj je francoska vlada izplačevala državnim uradnikom, ki so bili prideleni armadi, cele plače. Kakor se izve sedaj iz parlamentarnih krogov, namerava vlada sedaj iz vzrokov štedenja znižati s 1. avgustom plače, najbrže za prvo na položajih.

»Daily News« poroča iz Pariza: Do sedaj je francoska vlada izplačevala državnim uradnikom, ki so bili prideleni armadi, cele plače. Kakor se izve sedaj iz parlamentarnih krogov, namerava vlada sedaj iz vzrokov štedenja znižati s 1. avgustom plače, najbrže za prvo na položajih.

Boj za Carigrad.

Izpred Dardanel.

Iz Soluna se poroča: Porazi, ki so jih doživeli združeni Angleži in Francozi pred Dardanelami, zlasti pred utrjenimi pozicijami Turkov na Galipoliju, so povzročili nesoglasja med angleškimi in francoskimi častniki. Francoski častniki so mnenja, da naj se podjetje nadaljuje šele tedaj, ko bo dovolj močnih čet na razpolago. Na Francoskem se rabi sedaj po mnenju francoskih častnikov vsak mož ter je nezmisel pred Dardanelami žrtvovati zastoj čete. Kljub temu pa Angleži nečjejo odnehati. Pred par dnevi so dospele na Tenedos in Lemnos nove čete. Turški in nemški letalci vznemirjajo ta oporišča zaveznikov.

Tudi nemški podmorski čolniki, ki so se pojavili pred Dardanelami, tvorijo za Angleže in Francoze vzrok vznemirjenja. Angleži so prepričani, da podpirajo nemške podmorske čolne Grki ter da imajo Nemci svoja oporišča na grških otokih in na grški obali, kjer dobivajo njihovi podmorski čolniki bencin in petrolej. Zato so razvili Angleži po celi Grški in po otokih nekako nadzorovalno službo. Vsled tega se moti tudi cela grška plovba in ustavljajo Angleži vse grške ladje ter jih preiščejo. Tudi italijanske vojne ladje delajo grškim ladjam ob obali Epira največje sitnosti. Vsled tega se boje Grki, da bo izbruhnila na Grškem silna draginja.

Angleži in Francozi so preprečevali v zadnjih petih dnevih več tisoč ranjencev in bolnikov na Malto in Lemnos. Da četam, ki tamkaj tabore, ne vpadе pogum, se vzpore razne igre ter se skrbi za kar najizbornejšo prehrano teh čet.

Glede udeležbe Italije na dardanelških bojih se ne ve ne na Tenedosu ne na Lemnosu ničesar. Misli se pa, da je Italija v položaju, da se zamore udeležiti teh bojev. Mnenje na Grškem je splošno proti Italiji, vsi poskusi, pomiriti razburjeno častopisje, so ostali brezuspešni. S posebnim zanimanjem se pričakuje udarca, ki ga bo zadala avstro-ogrška armada Italijanom.

Iz nevtralnih držav.

POLOŽAJ V ROMUNIJ.

Kakor javljajo nemški listi, je romunska preklala izvozno prepoved za žito in petrolej, vzdržuje pa prepoved prevoza orožja in municije. To prepoved tolmačijo podučeni krogi tako, da želi Romunija Turčijo oslabil in napade proti Dardanelam podpirati. Četverozveza je obljubila Romuniji kakor tudi ostalim državam, da bodo Dardanele internacionalizirane, te obljube so pa prazne, kajti v resnici je koncedirala Dardanele in Carigrad Rusiji, otoke, ki leže pred Dardanelami, na Angliji. To dokazuje, da hoče Rusija balkanske države popolnoma nadvladati.

Romunska pogodba s centralnimi državama.

Pred kratkim so poročali listi (kakor smo tudi mi zabeležili), da obstoja med Romunijo in centralnimi državama zvezna pogodba, ki je še sedaj veljavna. »Frankfurter Zeitung« javlja sedaj, da je taka pogodba res obstojala (kar je bilo sicer splošno znano), da pa Nemčija in Avstrija na njo niste več vezani, ker Romunija ni izpoznala iz nje izvrvačega casus foederis. Avstrija in Nemčija ste sicer še vedno zainteresirani na samostojnosti romunske države, toda oni niste več zavezani ta interes tudi udeleževati.

Posebno rusko odposlanstvo na Balkanu.

Iz Bukarešte poročajo: Tu se je mudilo tri dni posebno rusko odposlanstvo, kateremu načeljuje general knez Urusov. Odposlanstvo se je podalo v Sofijo, odkoder potuje v Niš.

Sestanek balkanskih kraljev.

Sestanka bolgarskega, romunskega in grškega kralja v Atenah se bo udeležila tudi Srbija, ki jo bo najbrže zastopal Pasić. Tudi prej omenjeni kralji bodo prišli v spremstvu svojih zunanjih ministrov.

Odgovor Bolgarije na noto četverozveze.

Iz Sofije poročajo: Bolgarska vlada je nameravala izročiti svoj odgovor na zadnjo noto četverozveze že v sredo. Vsled smrti eksarha Joze pa se je cela stvar

Turčija in Bolgarija.

Neka brzozavka »Kölnische Zeitung« pravi, da je Turčija v interesu dobrega sosedstva pripravljena privoliti v gotove teritorialne koncesije: eno sporno točko tvori omejitve odrinskega okraja, ki ga hoče Turčija obdržati na vsak način za se. Turčija želi priklopiti južni predkraj Karagač s kolodvorom vred odrinskemu okraju, kar pa Bolgariji zato ni všeč, ker se s tem pretрга direktna železniška zveza z Novo Bolgarijo.

Samomor ministra Genadijeva?

Iz Bukarešte poročajo: Sofijska poročila pravijo, da se je bivši minister Genadijev ustrelil. Potrjene te vesti še niso.

Grška in Srbija.

»Nea Alithia« piše iz Aten: Naše zavezništvo s Srbijo ima za podlago ravnatelj na Balkanu. Srbija pa je, ne da bi nas vpraša, pričela z zavzetjem Albanije, in jutri bo, najbrže, zahtevala še druge dežele. — Srbske želje po povečanju, ki streme pri vsaki priliki po zavzetju novih pokrajin, so pretresle ravnatelj na Balkanu. Srbsko-grško zavezništvo je zato izgubilo vsako podlago. Srbske želje tvorijo celo nekako grožnjo za Grško. List meni končno, da si je Grška vsled nastopanja Srbije zopet pridobila svojo akcijsko svobodo ter nima sedaj nikakega povoda, da bi podpirala Srbijo.

Rusija in Švedska.

Iz Stockholma poročajo: »Nove Vremja« izraža svojo nezadovoljnost s Švedsko, ker ni protestirala proti vojni nemških podmorskih čolnov, pač pa na angleško postopanje odgovorila z represalijami proti Rusiji. »Rječ« se pritožuje, da švedsko - angleška pogajanja nikamor naprej ne pridejo. »Ruskoje Slovo« izreka svojo nezadovoljnost, da Švedska povodom boja pri Gotlandiji ni protestirala proti Nemčiji, dasi so se razen »Albatrosa«, tudi druge nemške vojne ladje nahajale v švedskem vodovju.

Kršitev norveške nevtralitete po Angležih.

Kristijanija, 13. julija. (Kor. ur.) Parnik »Markland« iz Bergena je bil 30. junija od neke angleške križarke ustavljen v norveških vodah. Križarka je oddala en slep strel. Norveška vlada je proti temu postopanju protestirala v Londonu.

Kristijanija, 13. julija. (Kor. ur.) V zadevi potopitve nemškega parnika »Friedrich Arpa« pri Husöschären je naprosila norveška vlada angleška vlado, da naj ta uvede preiskavo, če je angleška ladja kršila nevtralnost norveških voda, ter prijavila, da bo, če gre pri tem res za angleško ladjo, proti temu postopanju protestirala.

Eksplodizija na portugalski vojni ladji.

Lizbona, 13. julija. (Kor. urad.) »Agence Havas« poroča: Na krovu topničarke »Iba« se je dogodila pri Kap Verdú eksplodizija. Dva mornarja sta bila usmrčena, več jih je bilo ranjenih, med temi 4 težko. Topničarka je bila poškodovana. Neka angleška križarka je prihitela poškodovani topničarki na pomoč.

Nizozemski poslanik pri Vatikanu.

Haag, 13. julija. (Kor. urad.) Nizozemska vlada je imenovala Regouta za začasnega izrednega poslanika pri Vatikanu.

Angleže je prevzel strah.

Angleže je prevzel strah. Ne pretirani uspehi nemškega orožja so jih še le sedaj, ko že poteka prvo leto svetovne vojne, iztrgali iz onega opasnega optimizma, ki jim ni dal verjeti, da bi mogla biti Anglija premagana. Francosko in rusko časopisje je pogosto očitalo Angležem, da se ne žrtvujejo dovolj in da se udeležujejo vojne z mnogo premajhno vmeno. Ti očitki so bili s francoskega in ruskega stališča upravičeni, toda težko, da bi bili imeli uspeh, da niso dogodki zadnjih mesecev tudi »najzanimivejšim« pokazali, kako se obrača usoda velike vojne. Tako je naraščalo v Angliji spoznanje, da mora država več storiti.

To spoznanje se je predvsem udeležilo v rekonstrukciji dosedanjega liberalnega kabineta v liberalno - konzervativno koalicijsko ministrstvo. Liberalni kabinet je bil namreč preslab, da bi bil izvedel korenitejšo vojno reformo, preslab radi tega, ker se nahaja v liberalni stranki močna pacifistična struja... To je

glavni vzrok rekonstrukcije Asquithovega ministrstva, ki je še le z vstopom konzervativnih politikov dobilo značaj vojnega kabineta. Ta kabinet hiti sedaj, da popravi pgreške in nedostatke preteklosti — ako se še dajo popraviti. Ustvaril je posebni municijski urad in pričel z organizacijo vojne industrije. Parlament je že odobril takozv. zakon o municiji, ki hoče pritegniti celo angleško industrijo k izdelovanju vojnega materiala ozir. ustvariti »municijsko centra«, prava tovarniška mesta šrapnelov in granat ter podvreči angleško delavstvo event. prisilnemu delu v municijskih tovarnah. Drugi korak novega kabineta je osnovevanje takozv. narodnega registra, posebne konspiracije vseh delavnih moči, ki pridejo za različne stroke vojne industrije v poštev. In akoravno obstoja danes na Angleškem še jako močna struja proti uvedbi splošne vojaške dolžnosti, je mogoče, da postane tudi ta zadeva popreje aktualna, kakor izgleda in kakor pripuščajo oficijelne izjave liberalnih angleških državnikov in politikov.

To pozno spoznanje kritičnega položaja je sicer v zgodovini angleških vojn nekaj karakterističnega. Dostikrat to pozno spoznanje ni bilo prepozno.

Tokrat pa je situacija drugačna in vojni dogodki se razvijajo tako, da bo pač preje nastopila odločilna peripetija svetovne vojne, predno se bo Anglija mogla — pripraviti. Mnogi angleški politiki uvidevajo to že sedaj in zato se pojavljajo v angleškem časopisju čim dalje nervoznejši in kritičnejši članki o zamudah in pgreških preteklega vojnega leta.

Dnevne vesti.

— Cesar odlikoval nadvojvodo Maksa, poročnika pri 1. ulanskem polku, z vojaškim zaslužnim križcem z vojno dekoracijo. Nadvojvoda Maks si je zaslužil to odlikovanje s posebno hrabrostjo pred sovražnikom.

— Avdijenca. Cesar je sprejel 13. t. m. popoldne ob tričetrt na 10. ministrskega predsednika grofa Stürgkha v Schönbrunn v daljši posebni avdijenci.

— Imenovanja v armadi. Za poročnike v rezervi so imenovani praporščaki, oziroma kadetje: Pavel Sedivec, železniškega polka, J. Zidek, 24. pešpolk, Anton To, minc, 2. bos.-herceg. pešpolk, Boltežar Ferenčič, 53. pešpolk, Avgust Kodre, 4. bos.-herceg. pešpolk, Franc Petek, 2. bos.-herceg. pešpolk, Franc Poženel, 4. bos.-herceg. pešpolk, Adolf Zablatnik, brzozavnega polka, Ivan Lenarčič, 2. bos.-herceg. pp., Rudolf Dobovišek, 87. pp., Adolf Lapajne, 22. pp., Ivan Lemešič, 22. pp., Ivan Bohinc, 4. bos.-herc. pp., Franc Jenko, 2. bos.-herceg. pp., Josip Lavrič in Ivan Stanonik, 2. bos.-herceg. pešpolka, Martin Drobec, 78. pp., Ivan Ahačič, Stanko Roglič in Norbert Pečak, 2. bos.-herceg. pp., Marko Orel, 47. pp., Alojzij Pih, 47. pp., Karol Pogorelec, 2. bos.-herceg. pp., Anton Cipin in Stefan Gričar, 47. pp., Pavel Miklavčič in Ivan Jerman, 53. pp., Rorman Korošak, 3. batalj. ces. lovcev, Makso Aboja, 17. pp., Karol Klenovšek, 88. pp., Vladimir Kosar, 28. pp., Rikard Lončar, 27. pp., Franc Geč, 7. pp., Konrad Javernik, 3. pp., in Albin Tomažič, 47. pp.

— Odlikovani slovenski vojaki. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda sta dobila orožar 15. pp. Ferdinand Jamernik in korporal 96. pp. Josip Barkovič. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda so dobili: infanterist 96. pp. Josip Krizmanič ter četovodja Franc Gollogranc in pionir Andrej Premelc 3. pionirskega bataljona.

— Kdo vé kaj. Mihael Boltar, Ivan Bitežnik in Ivan Komel, ki služijo pri 97. pešpolku, 5./12. marškompanija, vojna pošta 614, vljudno prosijo, da se jim na gor. naslov sporoči, kje se nahajajo njihove družine iz Solkana pri Gorici, posebno brat Anton Boltar, pismonoša solkanski. — Josip Perdavec, podlovec 7. lovškega bataljona, 4. stotinja, 3. voj. vojna pošta št. 73, prosi obvestila, kje se sedaj nahaja g. Albert Dominco, prei nadučitelj v Čezsoči, in če je res Italijan požgal in razsul tamnožnj vas.

— Vsled zadobljene rane na italijanskem bojišču, je v ponedeljek v Postojni umrl črnovojnik, magistratni sluga Ivan Pust. Prvotno se je bojeval v Srbiji, nato je zbolel in bil nekaj časa kot rekonvalescent v Ljubljani, potem pa odšel na italijansko bojišče, kjer je našel častno smrt.

To je prvi izmed vpoklicanega magistratnega osebja, ki je postal žrtev sovražnikovega nasilja.

— V rusko vjetništvo sta prišla dne 21. maja rez. nadporočnik Karel Mik u ž iz Ljubljane in rez. poročnik dr. Adolf Salberger iz Tržiča, oba od 53 pešpolka.

— Za begunce z juga. V imenu vlade je dal ministrski predsednik grof Stürgkh pomožnemu odboru za begunce z juga 10.000 kron na razpolago.

— Za vojske na južnem bojišču je gospa Evgenija Raspi v Ljubljani pri c. kr. deželni predsedništvu darovala izdatni znesek 50 K.

— Posredovalnica za goriske begunce v Ljubljani že živahno deluje. Dne 10. t. m. se je njen odbor konstituiral tako, da je bil na predlog g. deželnega odbornika in ljubljanskega podžupana dr. Trillerja izvoljen za predsednika g. državni in deželni poslanec dr. J. Krek, za podpredsednika g. prof. Ivan Berbuč in za tajnika g. ravnatelja Svetoslav Premrou. V isti seji se je sklenilo zlasti: 1. da posredovalnica ostane v glavnem pri svojem prvotno določenem delokrogu (evidenca glede beguncev, posredovanje stanovanj in dela, dajanje informacij in nasvetov); 2. da si preskrbi režijsko zalogo od činiteljev, ki so dolžni, oziroma voljni podpirati namene posredovalnice; 3. da posreduje pri centralni vladi, da bo enako postopala z goriskimi begunci, kakor svojedobno z galizijskimi ter dajala določene podpore tudi onim beguncem, ki ostanejo na Kranjskem, kamor naj bi za njihovo preskrbo dirigirala večji kontingent živil, zlasti moke; 4. da poskuša doseči posredovanje korespondence med člani rodbine, ki so ostali v krajih, okupiranih od sovražnika, in onimi, ki se nahajajo v našem svobodnem ozemlju. Ker se je posredovalnica koj s početka ustanovila z namenom, pomagati vsem beguncem iz Goriskem brez razlike narodnosti, se je soglasno poudarilo, da bodi posredovalnica na razpolago tudi furlanskim in italijanskim beguncem, ki se pri nji oglašajo. Da bodi mogla tudi v tem oziru uspešneje delovati, se po enoglasnem sklepu kooptira v odbor pred. g. dr. Fogar, profesor verouka iz Gorice. Te dni so odborniki intervenirali tudi pri poštini upravi, kjer so dobili zaželjena pojasnila glede korespondence, ki se bo vršila v zadevah posredovalnice in po njej, in zagotovilo, da se bode najustrenejši pošiljatev še posebej uvaževala, kar sprejema odbor hvaležno na znanje.

— Naši begunci na Tirolskem. Nekaj naših beguncev iz Goriske se nahaja tudi v Spingesu pri Mühlbachu v Pusterski dolini. Zaposleni so tam pri delu na polju. Tako nam poroča gosp. Alojzij Šturm istotam.

— Kranjski Janezi se tudi v vojni spominjajo družbe sv. Cirila in Metoda. Tako so poslali meseca junija zbirko 30 K in zopet v juliju 18 K 70 vin. — Slovenski častniki so povodom godu sv. Cirila in Metoda poslali zbirko 60 K. — Iskrena zahvala!

— Sladkorna centrala. Ustanovna seja sladkorne centrale je bila včeraj in je bil za predsednika izvoljen član gosposke zbornice Henrik Janota.

— Kože in usnje. Trgovinsko ministrstvo je izdalo več naredb, s katerimi se 1. spreminjajo in izpopolnjujejo določbe o najvišjih cenah za kože in usnje; 2. uredi kupčija s kožami in 3. prepove umetno zviševanje teže usnja.

— Državna določitev žitnih cen. Včejajša „Wiener Zeitung“ objavlja cene, za katere se bo prevzemalo žito. Te cene, ki veljajo do žetve 1916, bodo znašale za pšenico 34 kron, za rž 28 kron, za pivovarniški ječmen 28 kron, za krmilni ječmen 26 kron, za oves 26 kron. Cene za semena se bodo uredile s posebno naredbo. Pri prevzemanju pšenice pred 16. septembrom 1915, rži pred 16. avgustom 1915 in ovsu pred 1. oktobrom 1915 se bo razen tega plačevala doklada. Ta doklada znaša za metarski stot: 1. pri pšenici v času do 31. julija 1915 4 K, do 15. avgusta 1915 3 K, do 31. avgusta 1915 2 K, do 15. septembra 1915 1 K; pri rži v času do 31. julija 1915 2 K, do 15. avgusta 1915 1 K; pri ovsu do 15. septembra 1915 1 K. Cene pri prevzemanju veljajo od nakladalne postaje. Ta naredba stopi takoj v veljavo. S tem, da se je določila doklada, hočejo poljedelca pripraviti do tega, da bo hitro omlatili žito. Cene moki so pri posvetovanju, na katerem so določili cene žitu, natančno izračunali. Kakor se poroča, bodo cene moki mnogo nižje nego so bile do sedaj. Proti poskusom, prekorajiti te cene, kakor se je to godilo v zadnjem času, se bo postopalo z najrežnejšo strogostjo. V par tednih bodo tudi ustavili primeševanje surogatnih mok in bo prišla le nezmešana moka v promet.

— Pomanjkanje. V Ljubljani je le malo sladkorja, na deželi ga je še manj. Kupci hodijo v Ljubljano ponj, pa ga komaj za največjo silo dobe. Tudi moka ni.

— Zaplenjena drva radi navijanja cen. Predvčerašnjim je mestno tržno nadzorstvo zaplenilo na „Jeku“ (Trnovskem pristanu) okoli 27 m³ bukovih drv, ker jih je prodajalec prodajal sežen po 40 kron. Včeraj in danes je zopet c. kr. policija zaplenila par voz drv radi navijanja cen. Cene, ki presegajo 15 kron za 1 m³ v Ljubljano na dom postavljenih drv, so pretrpane. Kdor torej ponuja drva za 1 sežen dražje kot po 28 kron, se pregreši zoper zakon z dne 1. avgusta 1914. Kupci drv naj v takih slučajih nemudoma obveste tržno ali policijsko oblast, da se more oddati krivca zasluženju kazni.

— Podružnica mestne vojne prodajalne pri Sv. Jakobu. Na Starem trgu št. 36 je mestni magistrat danes otvoril novo podružnico mestne vojne prodajalne. Prodajal se bo mestni vojni kruh, fižol, ješprenček, jajca in morda še druga živila. Prodajalna je odprta od pol 7. do 11. ure dopoldne in od 3. popoldne do 7. zvečer.

— Še nekaj otrobov odda mestna aprovizacija v Knezovem skladišču pri Mühleisnu na Dunajski cesti št. 36. Kupci naj se oglašajo tamkaj v soboto popoldne od 2. do 4. Cene pšeničnim otrobom so 36 K, koruznim pa 30 kron za 100 kilogramov. Vreče je prinesiti seboj.

— Iz brdskega okraja se pritožujejo kmetje, da neki prekupec, ki živino kupuje za vojske, pri plačilu dogovorjene kupnine, vsakemu prodajalcu nekaj odtegne, pet, osem ali dvanajst kron za »štempeljine«. Res je sicer, da kmetu, ki sedaj živino drago prodaja, tak mal odbitek ne povzroča posebne škode in se pame ten kmet ne bo šel pravat za to, toda tako ravnanje je nepravilno in nedopustno in bi bilo želeli, da se to ustavi.

— Mati desetih sinov. Poroča se nam, da je vsled vesti v našem listu, prejela vdova Alojzija Drolc iz Spitaliča pri Kamniku, ki ima 10 sinov vojakov, več daril v denarju. Omenjena Alojzija Drolc izreka vsem darovalcem, imenoma gg.: ravnatelju S. Löwy, Jos. Stärk, Ed. Nassau, Joh. Robitschek, Weinfurter, Jos. Weishappel, vsi z Dunaja; D. Semler iz Gmunden in Al. Schönbichler iz Maissauna, najsrčnejšo zahvalo.

— Umrla je gospa Marija Pavšič, soproga poštnega uslužbenca, ki je pribežala iz Gorice v Ljubljano. Pogreb se vrši jutri ob pol 3. popoldne iz Cerkvene ulice 21. Naj počiva v miru!

— Narodna čitalnica ljubljanska ima na razpolaganje veliko število ilustriranih in političnih listov in revij v slovenskem, hrvaškem in nemškem jeziku; naročena sta za časa vojne tudi »Berliner Tageblatt« in »Münchener Neueste Nachrichten«, ki prinašata vedno zelo zanimive novice z raznih bojišč. — Č. p. n. obitelji s Primorja se s tem opozarja, da je tudi mesečen pristop v čitalnico mogoč! Prijave sprejema predsednik ali kustos vsak dan od 3. do 6. popoldne v čitalničnih prostorih.

— Podružnica ljubljanske kreditne banke v Splitu, katere je bila primorana, dne 26. maja 1915 vsled vpoklica svojih uradnikov pod orožje, prenesti svoje poslovanje v Ljubljano, bo od 20. julija 1915 naprej zopet redno poslovala v Splitu. — Prosi se, da se od tedaj naprej vse dopise in naročila pošilja v Split.

— Čigava sta otroka? V Ljubljani sta bila predvčerašnjim prijeta dva otroka (deklica in deček), ki sta blodila izgubljena po mestu. Deklica je okoli 6 let stara, temnih las in zagorelega obraza, oblečena bolj revno in obuta. Govori popolnoma dobro slovensko in pravi, da je Marička. Deček, baje Francelj, je okoli 3 leta star, zelo zarjavelega obraza in bos. Deklica pravi, da so živeli preje z materjo v Trstu, pred enim mesecem so se pa preselili v Zatičino. Oblast je oba otroka oddala v začasno varstvo sestri Tomčevi v Bohoričevi ulici št. 29. Iz vseh deklacijskih odgovorov je sklepati, da sta otroka podučena, kako morata govoriti, kajti dekletce pravi, da je pozabilo, kako se piše mati in ona sama. Tudi o Trstu ničesar ne ve, niti ne, da je tam morje. — Kdor bi vedel o navedenih otrocih kake podatke, se prosi, da jih sporoči mestnemu magistratu ali pa c. kr. policijskemu ravnateljstvu.

— Franc in Marija Vuga, po katerih se je vprašalo v našem listu dne 3. julija, sta oba v Kanalu št. 3.

— Mestni golob. V Ljubljani imamo večje število mestnih golobov, ki gnezdijo po raznih poslopjih in cerkvah. Teh golobov je zelo veliko. Vsakdo si lahko misli, koliko mora biti mladičev, toda temu ni tako. Stari golobarji opazujejo že več let, toda zaman, dosedaj niso zasledili niti en par, kateri bi izlozel. Po-

sebnost še sedaj, ko je meso tako drago in so golobčki pravi delikatesa. Mestni magistrat naj bi ukazal, ta gnezda strogo nadzorovati in preiskati, kam da izginajo mladi golobi. Iste se naj pusti, da zlete, ali pa naj se jih proda ter zanje izkupljeni denar kam drugam obrne.

Kje je Tržaška hranilnica in posojilnica? Iz Maribora nam pišejo: Po Slovenskem štajerskem je vse polno beguncev iz Trsta ter sploh s Primorja in Goriškega. Nekateri teh beguncev so morali kar nenadoma zapustiti svoja bivališča in si niso mogli vzeti seboj drugega v naglici, kakor to, kar jim je bilo najdražje in najbližje. Mnogo jih je odšlo iz Trsta, kateri so bile le za prvo in najhujšo silo založeni s potrebnim denarjem. Krog Maribora, Ptuja itd. in v mestih samih živi vse polno takih beguncev, ki prihajajo v razne denarne zavode, hoteč dvigniti potrebne svote. V Mariboru jih živi mnogo, ki imajo hranilne vloge pri Tržaški hranilnici in posojilnici in ki danes nikjer ne morejo zlahka, kakor bi morali, dobiti vsot, katere potrebujejo. Pa tudi taki so, posestniki, katerim je treba plačevati obresti. Naravno je, da denarni zavodi, ker za bivališče Tržaške hranilnice in posojilnice ne vedo, tudi ne vstrezajo radi. Vsa vprašanja, vsi dopisi na navedeni naslov, pa pridejo, se vračajo, iz Trsta nerešeni, z uradno opazko, da se za sedanjih naslov zavoda ne ve. Nujna potreba je torej, da vodstvo označenega zavoda nemudoma pove, objavi v listih, kje se zavod sedaj nahaja, ali pa to vsaj javi našim denarnim zavodom. Istotako je s Trgovsko-obrtno zadru go v Trstu. Tudi po njej ljudje ne prestando povprašujejo. Niti v enem, niti v drugem slučaju jim ne moremo dati pojasnila. Ravno ista je stvar z goriškimi denarnimi zavodi. Mislimo, da bi bila prva in največja dolžnost teh zavodov, skrbeti za to, da njih vlagatelji in dolžniki nemudoma dobe obvestilo, kdaj in kam se je tak denarni zavod preselil. Ne le denarne zavode drugih dežel, kronovin, bi se moralo takoj obvestiti, marveč skrbeti bi se moralo tudi za zadostno objavo v dnevnem in drugem časopisu. Saj vendar za poznejše ne more biti tem zavodom ležeče na tem, da so danes že itak dovolj izkušani ljudje, po nepotrebnem v še večjih škrljih.

Maribor. K naši notici »Kaj pa to?« v »Slovenskem Narodu« z dne 7. t. m., oziroma na tozadevno vprašanje gospoda režiserja Danila, povemo, da se je res klatil po Mariboru elegantno oblečen možki in pobiral pri slovenskih rodoljubih za dvojce predstav, o katerih je trdil, da ju vprizore ljubljanski igralci »Malega gledališča«. Na vprašanje, kako da v naprej pobira, je dejal, da mora zbrati vsaj za 25 sedemdeset denarja in da pridejo, pod vodstvom gospoda režiserja Danila, ostali igralci dne 28. junija z jutranjim vlakom iz Celja itd. Mož je kazal neko črnovojniško legitimacijo, glasečo se na ime »Petrine« ali slično. Oblečen je bil v modno, svetlo poletno obleko, bil je suh, izbuljenih oči, pokvarjenih zob v gornji prednji čeljusti. Nasil je bele poletne čevlje in govoril le slabo slovensko, kar je upravičeval s tem, da je Hrvat. Pravil je tudi, da je poročen. Dne 28. junija, najbrže pa že ponoči, je izginil iz Maribora, s precejšnjim dobičkom, nato pa se napotil — v Gradec, koder je imel ravno tako precejšnjo srečo. Obnašal se je mirno, dostojno in dokaj elegantno. Tudi je pri sebi imel lepake »Malega gledališča« ter kartone vstopnice. Vestibil Narodnega doma je imel skiciran do zadnjega in kar s pomočjo skice oferial sedeže. Dejal je, da mora 15. t. m. k vojakom. Je bil to čisto navaden prefriganec, kojemu je marsikdo nasledel. Seveda je moral mož imeti svoje posebno veselje in dopajenje, saj se mu je šlo tudi drugače na roko. Policija, koji je bil naznanjen, ga sedaj išče potem tiralice. Predno je bilo možno javnost zadostno pred njim svariti, jo je pobrisal že bogsigavedi kam. Najbrže pod novo masko kje drugje zopet kaline lovi, dokler ga končno vendarle izsledijo. Pri boljših poštno-prometnih razmerah bi se to najbrže ne bilo zgodilo, ali pa morda še preje. Škoda, da ni bilo vse to v normalnih časih. Bil bi potem pravcat špas. Tudi sedaj ni hudo. Lani je baje nekdo na sličen način nastopal, a je kmalu zginil.

Noč na primorski fronti. Vojak Ignacij Breznikar piše s primorske fronte: »Bila je viharna, temna noč. Bliskalo se je, gmelno in deževalo. Imel sem nalogo, iti k poveljniku po ukaze, ker je bila telefonična zveza radi slabega vremena pretrgana. Potihem sem, da izvršim povelje. Pora bil sem trenotni svet bliska, da ničem zgrešil pota. Zraven slabega vremena, sem imel pa še drugo nad-

lego, namreč — krogle. Tudi na tem sem moral obračati svojo pozornost. Kadar so bile bolj goste, sem si moral pač poiskati kritja, in sicer nam v takih slučajih izvrstno služi skalovje, oziroma veliko kamenje. Po težavni poti sem srečno dospel na mesto. Bila je res grozna noč, katero bom imel vedno v spominu! Tu pokanje pušk, tam strojnih pušk, zadaj pa grme topovi. Zarometi razsvetljejuje bojišče. V daljavi se žari nebo; gotovo gori kako poslopje, vas, žrtev vojne. Vse bdi, čuva in se brani, da ne bi pridrl sovražnik v prekrasne pokrajine, da ne opustoši krasno obdelanega polja, vinogradov, cvetočih mest in vasi! Žrtvovati hočemo vse, da, celo svoje najdražje, življenje, in ostati na mestu kot neomajen branik domovine nam drage!«

Popis primorskih beguncev, rokodelecev in vinogradnikov so odredila štajerska okrajna glavarstva, obenem pa so razglasila, da naj se javijo one občine, ki potrebujejo zlasti vinogradniških delavcev. Dobile bodo po možnosti Primorce, ki so tega dela vajeni.

Tolminci. Mariborska »Straža« priobčuje pismo nekega goriškega duhovnika, ki pravi: »Tu v neposrednji bližini bojne črte, kjer noč in dan poslušamo grmenje topov in gledamo z višine na granate in šrapnele — se čutimo kakor za varnim zidom, v trdnem zaupanju na našo hrabro armado, ki že nad mesec dni nevpogljivo brani in drži svoje postojanke. Ljudje opravljajo brez posebnih skrbi tu svoje delo in z daljnogledom sem opazil, kako celo ob bojni črti, kamor padajo sovražni streli — žito žanjejo. To so čudni ljudje, Tolminci! — Če bi Italijani tudi napravili še kak korak preko Soče, kar pa ni verjetno, preko Tolminskega na Kranjsko ne pridejo nikdar, to rečem z gotovostjo, dasi sem videl le majhen del vseh utrd! V teh hribih jih lahko končajo na stotisoče! Laški kralj joče onstran Soče, kakor poročajo listi, naš prestolonaslednik in nadvojvoda Evgen, ki sta bila sredi junija tu in prav v bojni črti, sta se prav lahko smejala. Dasi so naši še samo v defenzivi, se že mnogo govori o ofenzivi, ki jo enkrat podvzamemo, kdaj, se ne ve! Od cerkva je trpel solkanski zvonik, kolikor mi je znano. Cerkev na Medgorah pa še stoji. Za druge ne vem, da bi bile kaj trpele.«

Duhovniki v italijanskem vjetništvu. (Kor. urad.) »Avanti« javlja: Več italijanskih in avstrijskih duhovnikov iz zasedenih okrajev so ostro vkleknjene odpeljali v zapore v Verono, Vicenco in Videm (Udine).

17 goriških, večina furlanskih duhovnikov, interniranih v Italiji. Po poročilu gradiškega dekana Stacula iz Cremenone, se nahajaj tam naslednji goriški duhovniki: Karol Stacul, Gradiška; Mesrob Justulin, dekan, Visco; Em. Ulian, Versa; Alojzij Morsutt, Perteole; Gvaltir Venier, Sacileto; Herman Rosin, Villa Vicentina; Ivan Evgen Maragon, Št. Vid ob Toru; Ernest Scremin, Nogarredo; Desiderij Spagnol, Krmin; N. Zanolla, Krmin; Josip Calligaris, Aiello; N. Caucig, Šlovrenc pri Moši; Nikodem Plet, Romans; Ivan Mondini, Chiopris; Izidor Primos, Medea; Franc Marinič, Kojsko v Brdih; Andrej Uršič, Šlovrenc pri Neblem v Brdih. Internirani so v nekem vzgojevalnem zavodu.

Še par besed s težkega begunskega potovanja. Neverjetno mnogo pretrpi človek, ki se mora ločiti od svoje ljube domačije. Silno bridka je bila tista ura, ko sem zapustila svoj »pension« v Dubrovniku. 16 ljudi je solznih oči gledalo za mano, ko sem hitela v Gruš, da vlovim še zadnji vlak, ki popelje rodbine državnih uradnikov in oficirske gospe. Pod mojo streho so namreč prebivali ubožni ljudje iz dalnje Budve. Že 11 mesecev je, kar sem jih na cesti ogovorila, kam da gredo, in so me siromaki prosili podstrešja. Ker ni bilo sezone, sem jim dala kotiček v stanovanju. Sedaj, ko sem morala odpotovati, je bilo to zanje še huje, kakor zame, ki sem se tako težko ločila od ljubega Dubrovnika. Pridem v Bosno, pridem v Sarajevo in zagledam na oknu drugega vlaka drage prijateljice, soprogo arhitekta. Hitro sva stopili druga k drugi in moje prvo vprašanje je bilo: Vi tukaj — kaj niste v Brnu na Moravskem? — Ah, mila gospa Strakova, je rekla prijateljica in se bridko razjokala. Vozila sem se s svojim možem na ladji »Baron Gautsch« in padla v morje — držala sem se štiri ure za lase mrtvih — in obolela potem, dobila tuberkulozo in zdaj potihem spet domu v Dubrovnik, da bi pri tem večnem alarmu tam umrla. Potovali smo dalje proti Budimpešti. Ničče, kdor ni bil sam v takem položaju, si ne more predstavljati, kako hudo je begunsko potovanje. Potovali smo z malim otrokom pet

dni in pet noči, pa nikjer ni bilo prostora, da bi bil človek glavo naslonil. V Slavoniji smo se umili na policijski stražnici in potem naprej... Kaj bo z nami? Mi z juga, s solnčnega, lepega juga, še jesen konjaj prenesemo v teh krajih, kaj šele zimo? Kaj bo iz nas? To ve le usoda. — Strakova.

Umrl je na Dunaju dvorni svetnik Gelcich iz Trsta, bivši glavni nadzornik za komercialni produkt.

Cena prašičem na Dunaju. Včeraj so prignali na semenj v St. Marxu zelo mnogo prašičev, 3900 več nego prejšnji teden. Cena je bila za 40 kron pri 100 kg nižja, nego na zadnjem semnju.

»Preglednik medenih tednov« je prvovrstna veseloigranja, katere se še danes, sredo, in jutri, četrtek, predvaja v kino »Ideal«. Glavno vlogo igra priljubljeni Hugon Flink, kateremu se mora vsak smejati. — Drama »Niegov edini brat« je krasna slika, tudi predstavljajci so izvanredni umetniki. Ta spored se samo danes in jutri še vidi.

Nesreča. Danes zjutraj je Predškofijo vojaški voz podrl neko staro gospo, ki je pri padcu zadobila na zadnji strani glave tako poškodbo, da so jo morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnico.

Izkaz v mestni klavnici zaklane in vpeljane živine in vpeljanega govejega mesa, oziroma zaklane živine. V času od 27. junija do 4. julija je bilo zaklano v klavnici 101 vol, 12 bikov, 32 krav, 128 prašičev, 73 telet, 74 kostrunov, 9 kozličev. Vpeljanega mesa je bilo 227 kg, vpeljanje zaklane živine pa: 2 zaklana prašiča in 10 zaklanih telet.

Razne stvari.

* Skupni finančni minister v Sarajevu. Iz Sarajeva poročajo z dne 13. julija: Skupni finančni minister dr. pl. Körber je dospel danes semkaj.

* Na smrt obsojeni ruski oficirji. Rusko vojno sodišče je, kakor poročajo listi iz Sofije, obsodilo oficirje generalnega štaba Rokrieha, Freudberga in in Salzmana na smrt.

* Major Tankošić v ruski službi. Major Tankošić, organizator napada na prestolonaslednika in njegovo soprogo, služi, kakor poroča »Narodni Prava«, sedaj v velikem generalnem štabu v ruski armadi kot štabni častnik.

* Koze. Uradno razglašajo, da je bilo naznanjenih v času od 4. do 10. julija na Dunaju 7 slučajev koz. Iz Galicije in Bukovine je bilo naznanjenih v tem času 419 slučajev koz, iz ostalih kronovin pa 25 slučajev.

* Križarka »Königsberg« razstreljena. Iz Londona poroča Reutersjev urad z dne 12. julija, da razglašaj admiraliteta, da sta monitorja »Stev« in »Mersey« obstreljevala in potopila nemško križarko »Königsberg«, ki je naselja pri Rudiju na pesek.

* Zemlja je zasula kočo. V Kralupih pri Varešu v Bosni se je s hriba usula zemlja na hišičo, v kateri je stanovala obitelj tovarniškega mojstra Andriča, zaposlenega v ondotni železarni. Andrič sam je vsled uprave žudežnega slučaja ostal živ, vsa njegova družina pa je bila zasuta. Po 24 ur trajajočem delu se je posrečilo spraviti izpod zemlje ženo, dekle in vseh šest otrok, a vse — mrtve.

* Odlikovani Poincaré. »Agence Havas« poroča iz Pariza z dne 13. julija: Tittoni je izročil v ponedeljek dopoldne z običajnimi ceremonijami Poincaréju verižico z redom sv. Annunziate, katerega mu je podelil italijanski kralj ob priliki narodnega praznika. Tittoni je izvajal, da ima to odlikovanje poseben pomen v trenutku, ko združuje krvava vojna oba naroda, ki se borita za skupne ideale. Poincaré se je zahvalil ter želel ponovno zmago skupni stvari.

* Vojni vjetniki v Rusiji kot poljski delavci. »Novoje Vremja« poroča, da je znašalo število vojnih vjetnikov, ki so se vporabljali pri spomladanskih poljskih delih, 28.727 mož. Večina teh, namreč 22.727 mož je delalo v gubernementih Orlov, Tambov, Kursk, Kostroma, Tula, Voronež, Jekaterinoslav, Pultava, Penza, Simbirsk in Saratov. Večina teh vjetnikov je delala pri veleposestnikih, medtem ko so obdelavali mali kmetje svoja polja z lastnimi močmi. Sedaj je povpraševanje po delavcih večje. Tudi v mestih se že vporabljajo vjetniki za razna dela. Predlagalo se je, tudi, da naj se vjetnike vporablja pri delih v rudokopih.

* Izročitev avstrijskih italijanskih vjetnikov. »Giornale d'Italia« poroča, da se je našel sporazum med Rusijo in Italijo glede izročitve avstrijskih vjetnikov italijanske narodnosti Italiji. Romunija je že dovolila prevoz, med tem ko se pogajanja z Bolgarijo in Grško še nade. ljujejo. Teh vjetnikov je baje 6000. Transport bo trajal najbrže dva

meseca, ker so vjetniki jako oddaljeni. V Italiji se bo ravnalo z onimi, ki ne bodo hoteli vstopiti v italijansko armado, sicer tudi kakor z vjetniki, a imeli bodo svoje prednosti. »Corriere della sera« poroča, da ima Bolgarija, Romunija in Grška še nekatere pomisleke glede transporta teh vjetnikov čez njihovo ozemlje, ker bi lahko nastale komplikacije z Avstro-Ogrsko, ker bi se s tem kršila nevtrališčna. »Maasbode« izve iz Lucerna, da so se razbila pogajanja med Rusijo in Italijo glede preplavanja vjetnikov italijanske narodnosti iz Rusije v Italijo na odporu nevtralnih balkanskih držav, ki ne dovolijo transporta teh vjetnikov čez njihovo ozemlje.

* V italijanskem glavnem stanu. »Giornale d'Italia« prijavlja popis italijanskega glavnega stana, ki se nahaja v neki stari palači. Generalnemu štabu pripada kakih 50 častnikov, Cadorna in njegov namestnik Porro sedita že jutraj ob 6. pri zemljevidih. Dopoldne se odpeljeta v avtomobilu na fronto, kjer obiščeta navadno najsprednejše pozicije. Časih obiščeta fronto tudi še popoldne. Cadorna pravi, da mu je pol ure v strelskem jarku več, kakor pa pol dneva študije pri zemljevidu. Zvečer se stekajo poročila s cele fronte in Cadorna izdela povelja za drugi dan. Večerja je skupna in Cadorna se pri tej priliki nekoliko razgovarja s svojimi častniki. Časih pride k večerji tudi kralj. Ta stanuje v neki predmestni vili, odkoder obiskuje fronto v navadni poljski uniformi. Tam se rad razgovarja z vojniki ter jim daruje cigare, ki si jih vojniki seveda prihranijo za posebne priložnosti. »Veličanstvo, to si zapalim, kadar bom vkorakal v Trst,« je dejal kralju brihten bersaglier, ko mu je le - ta ponudil cigaro. Če slučaj tako nanesse, prenočuje kralj kar v svojem vozu ali pa v neki kmečki hišici. Tako kaže, da je kot vojak vreden potomec Evgena Savojskega, le nekaj mu manjka, pravi »Giornale«, toda ne pove več, kaj. (»Tagespost«.)

Darila.

Upravištvu naših listov je poslal:
Za Ciril - Metodovo družbo: G. Ivan Majaron iz Borovnice, 10 kron, mesto venca na krsto prijatelja Jožeta Mavca.
Za Učiteljski konvikt: Gosp. Ivan Majaron iz Borovnice, 10 kron, mesto venca na krsto prijatelja Jožeta Mavca.
Srčna hvala!

1400 hektolitrov

gorskih vin lastni pridelek zagrebške nadškofije se proda ali vse skupaj ali pa vagoni. — Pojasnila daje firma

Albert Zerkowitz, Nagykanizsa, Ogrsko

V ponatisu je izšel znameniti roman AMERIKANKA.

(Francoski spisal Pierre de Coulevain.)

Naročila sprejema:

„Narodna knjigarna“, Ljubljana, Prešernova ulica.

Cena dveh knjigam (skupaj 554 strani) samo 3 K 50 vin., s pošto 3 K 70 v., elegantno vezan izvod 4 K 70 v., s pošto 4 K 90 v.
Zaradi izrednih poštinskih razmer ni mogoče tega dela poslati na ogled in se dobiva le proti vplačilu denarja v naprej ali pa po poštne povzetju.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. julija: Josip Gerner, pešec 52. pešpolka, v rezervni vojaški bolnišnici v Marjanišču. — Konstantin Barna, pešec 33. pešpolka. — Andrej Bartha, pešec 101. pešpolka, oba v rezervni vojaški bolnišnici. — Simon Kregar, trgovčev sin, 3 dni. Sv. Petra cesta 21. — Ivana Škoi, bivša kuharica, 77 let, Pred škofijo 14. — Mestar Trantafr, vojaški voznik, v rezervni vojaški bolnišnici za silo. — Jurij Fink, pešec 47. pešpolka, v rezervni vojaški bolnišnici.

V deželni bolnici.

Dne 7. julija: Marija Zamljen, delavčeva žena, 47 let. — Gregor Jelovčan, občinski revež, 65 let.

Dne 8. julija: Vladislav Vondraček, litograf, 21 let.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 300-2 Sreda 1. zračni tlak 738 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
13.	2. pop.	733.4	28.6	p.m. jvzh.	poloblač.
14.	9. zv.	732.5	22.2	sl. jvzh.	jasno
14.	7. zj.	729.2	18.8	sr. svzh.	poloblač.

Srednja večerajša temperatura 23.1°, norm. 19.7°. Padavina v 24 urah mm 0.0.

Klavir

(Stutzflügel ali pianino, že igran)

se takoj kupi.

Ponudbe na uprav. »Slov. Naroda«.

1662

Šivilja

za moško perilo dobi za takojšno izvršitev dele na dom. Poizve se v modni trgovini.

1679

Pavel Magdič,
nasproti glavne pošte.

Vojaške platnene (zelenosive)

uniforme

po meri dobavlja v najkrajšem času

Jos. Rojina,

Ljubljana, Franco Joževa cesta 3.

1596

Najboljša in najzdravejša

barva za lase in brado

je dr. Drallea „NERIL“, ki daje sivim in pordečelim lasem njih prvotno naravno in zdravo barvo. Dobi se svetla, rjava, temnorjava in črna v steklenicah z navodilom po 2 K, velike po 4 K, pri

Štefan Strmoli

Ljubljana, Pod Trančo št. 1.

Lasne kito, podlage in mrežice vseh vrst; gledališčne in toaletne potrebščine itd.

Velika zaloga najmodernejših slaničev.

Klobuke cilindre in čepice

v najnovejših fasonah in v veliki izbiri

priloga

IVAN SOKLIČ.

130

100. Pristni Panams-slanič od 9 K do 50 K.

GORČEVA

KOLEJA PRIZNANO NAJ BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA 57. 15. NOVI SVET

NASPROTI KOLIZEJA ZAH TEVAJTE PRVI SLOV CENIK BREZPLACNO

Lepo stanovanje

4 sobe, kopalna soba, prostorne pritlikline se odda s 1. avgustom.

Kje, pove uprav. »Slovensk. Naroda«.

Trg. vajenec

dobro vzgojen, čvrst in zdrav, s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovini

Andrej Grampovčan, Vrhnika.

ZELEZATO VINO S KINO

lekarnarja PICCOLI-ja v Ljubljani

krepi malokrvne, nervne in oslabele osebe

Večje navodeno množino železa, kar je pri slahih vinih malokraj.

1 steklenica 2 kroni.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljšje priznana

Tanno-chinin tinktura za lase

katera okrepčuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica z navodom 1 krono. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani Resljeva cesta št. 1.

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubi. mostu.

V tej lekarni dobivajo zdravila tudi člani bolniških blagajin južne železnice, c. kr. tobačne tovarne in okr. bolniške blagajne v Ljubljani.

5000 hektolitrov

raznovrstnega starega in novega, belega in rdečega

VINA

ponuja po zmernih cenah

Središnja zadruga hrvatsk. vinogradara v Zagrebu, Kukovičeva ulica števil. 2.

Po Najvišjem dovolilu Njegovega ces. in kr. Apostoskega Veličanstva

31. c. kr. državna loterija za skupne

vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija obsega 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron.

Zrebanje bo javno na Dunaju 15. julija 1915.

Srečka stane 4 krono.

Srečke se dobivajo pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III. Vordere Zollamtstrasse 8. po loterijskih nabiralnicah, trafikah, pri davčnih, poštinih, brzojavnih in železniških uradih, muzejnih itd. Igralni načrti za kupovalce srečk zastoj. Srečke se dopolnjejo poštne prosto. Od c. kr. generalnega ravateljstva državnih loterij (Oddelek za dobrodelne loterije).

Priporočamo našim
gospodinjam

KOLINSKO CIKORIJO

iz edine slovenske
tovarne v Ljubljani

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica 8.000.000 kron.

2530

Stritarjeva ulica števil. 2.

Rezervni fondi okroglo 1.000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Priporoča nakup srečk za II. razred IV. c. kr. avstrijske razredne loterije.

Zrebanje 8. in 9. julija 1915.

Cene za posestnike srečk prejšnjega razreda:

1/1 srečka K 40—, 1/2 srečka K 20—, 1/4 srečka K 10—, 1/8 srečka K 5—.

Cene za nove vstopnice igralce:

1/1 srečka K 80—, 1/2 srečka K 40—, 1/4 srečka K 20—, 1/8 srečka K 10—.

Naročila se vrše najugodnejše po poštni nakaznici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih obrestuje po

4 1/2 % čistih.

2 % rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.